

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci žalobce **B. V.**, bytem x, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2014, č. j. 085613/2014/KUSK, sp. zn. SZ_077110/2014/KUSK-REG/Pe,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce a námitka podjatosti ze dne 18. 5. 2015 se odmítají.**
- II. Řízení se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 17. 6. 2014 (po částečném odmítnutí žaloby) brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2014, č. j. 085613/2014/KUSK, sp. zn. SZ_077110/2014/KUSK-REG/Pe, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 9. 4. 2014, č. j. SU 2777/14, sp. zn. 383/2014-Ob, kterým stavební úřad vydal stavební povolení na stavbu: „RETAIL PARK Čáslav, ulice Jeníkovská“ na pozemcích p. č. xxx.

Součástí podané žaloby byla mimo jiné námitka podjatosti senátu 45 A Krajského soudu v Praze a dále návrh žalobce na plné osvobození od soudních poplatků a „bezplatné přidělení právní pomoci.“ Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), usnesením ze dne 29. 7. 2014, č. j. Nao 262/2014-7, rozhodl tak, že z projednávání a rozhodování dané věci nejsou vyloučeni mj. soudci Krajského soudu v Praze Mgr. Jitka Zavřelová, JUDr. Věra Šimůnková a Mgr. Ing. Petr Šuránek. Vzhledem k tomu, že žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků byla usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2014, č. j. 45 A 45/2014-28, potvrzeným rozsudkem NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 147/2014-35, zamítnuta, vyzval jej soud usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 45 A 45/2014-51, k dodatečnému zaplacení soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3.000,- Kč ve lhůtě 2 týdnů. Usnesení bylo doručeno žalobci dne 15. 5. 2015 a lhůta tak uplynula dne 29. 5. 2015. Ani v den vydání tohoto rozhodnutí však soudní poplatek zaplacen nebyl.

Žalobce nicméně soudu osobně doručil žádost ze dne 18. 5. 2015, v níž opětovně požadoval přidělení bezplatné právní pomoci, konstatoval, že jeho majetkové poměry mu neumožňují uhradit soudní poplatek v této věci (a souběžné věci sp. zn. 48 A 22/2014), poukázal na podání ústavní stížnosti proti shora zmíněnému rozsudku NSS, zopakoval bezpodmínečnou námitku podjatosti mj. i v této věci rozhodujícího senátu, označil se za oběť „korupce a zločinného spolčení zdejší kom. sféry“ a úmyslného neposkytnutí soudní ochrany ze strany zdejšího soudu a namítl, že ve věci samé musí být jednáno, jelikož hrozí nebezpečí další neodstranitelné újmy na právech a majetku žalobce.

Soud nicméně žádost žalobce považuje za nepřípustnou pro překážku věci rozhodnuté. Jak v občanském soudním řízení konstatoval Nejvyšší soud ČR v právní větě usnesení ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1301/2013, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 99/2013 (dále též „R 99/2013“) a dostupném (stejně jako ostatní rozhodnutí NS) na webu www.nsoud.cz: „*Usnesením, jímž zamítne žádost účastníka o přiznání osvobození od soudních poplatků, je soud vázán (§ 170 odst. 1 o. s. ř.). Později podané (nové) žádosti téhož účastníka o přiznání osvobození od soudních poplatků může soud vyhovět jen tehdy, změní-li se u účastníka (žadatele) poměry, z nichž soud vycházel v původním (zamítavém) rozhodnutí pro účely právního posouzení původní žádosti. V případě, že po pravomocném zamítnutí návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků nedojde ke změně poměrů, soud zastaví řízení o dalším návrhu téhož účastníka na přiznání osvobození od soudních poplatků pro překážku věci pravomocně rozhodnuté (§ 159a a § 167 odst. 2 o. s. ř.).*“ Tyto závěry jsou přenositelné i do podmínek soudního řízení správního, neboť zmíněným ustanovením odpovídá obdobná úprava obsažená v ustanoveních § 55 odst. 2, § 54 odst. 6 a § 55 odst. 5 s. ř. s., odlišnost je pak dána pouze ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jež pro případ překážky věci rozhodnuté stanoví, že se návrh odmítá namísto zastavení řízení o něm.

Pro posouzení, zda se u žalobce případně nezměnily původně rozhodné poměry, je třeba připomenout, že v předchozím zamítavém usnesení ze dne 22. 9. 2014, č. j. 45 A 45/2014-28, Krajský soud v Praze vyšel z toho, že z podání žalobce v této věci a ve věcích souvisejících, zejména ve věci jeho žaloby zapsané pod sp. zn. 45 A 9/2014, se ukazuje, že žalobce nemíří k podstatě věci (k otázce eventuální nesprávnosti, popř. nezákonnosti napadeného rozhodnutí), nýbrž jeho snahou je množícími se podáními učinit řízení nepřehledným a toto řízení opakovanými návrhy zpomalovat a zatěžovat neustálým podáváním písemných podání soudu. Jednání žalobce tak soud s ohledem na postup a chování žalobce již vnímal jako akt zneužití práva (procesního), který zcela překrývá v podkladu daný určitý zájem žalobce na výsledku správního řízení, v němž bylo napadeného rozhodnutí vydáno. Soud tak nepovažoval za podstatnou majetkovou situaci žalobce, nýbrž právě jeho chování v řízení, jež ho v konečném důsledku vedlo k závěru o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a nutně tedy i neustanovení bezplatného zástupce.

Srovná-li soud podání žalobce ze dne 18. 5. 2015 s jeho předchozím postupem, nenalézá žádnou podstatnou odlišnost. Žalobce opětovně předkládá v podstatě neodůvodněnou hromadnou námitku podjatosti, opakuje co do formální i obsahové podoby předchozí podání, podání směřuje do dvou různých věcí současně a jediný nový argument se týká špatné majetkové situace žalobce dokládané povinností úhrady daně z nemovitostí. Postup žalobce se tedy nezměnil, opětovně se pokouší řízení zahltit a zastavit již projednanou námitkou podjatosti, žalobce se nepoučil ani z předchozího usnesení vydaného v této věci. Případné prohloubení majetkové nedostatečnosti na straně žalobce je z hlediska důvodů zamítnutí osvobození od soudních poplatků irelevantní, nepředstavuje tedy změnu poměrů, jež by umožňovala uzavřít, že soud a žalobce již nejsou vázáni usnesením ze dne 22. 9. 2014, č. j. 45 A 45/2014-28. Podání ústavní stížnosti ve věci neosvobození od soudních poplatků na tomto stavu také nemůže ničeho změnit. Usnesení zdejšího soudu i NSS jsou pravomocná a soud je povinen je respektovat a vycházet z nich. Pokud by důvody, pro něž žalobci nebylo vyhověno, nakonec v testu ústavnosti neobstála, Ústavní soud ČR nepochybně má pravomoc zrušit nejen zmíněná rozhodnutí, ale též toto usnesení, jež na ně navazuje. Za daných okolností by tedy nebylo rozumného důvodu vyčkávat na to, jak dopadne řízení o ústavní stížnosti žalobce, zejména když takové řízení může trvat s ohledem na zahlcenost Ústavního soudu i několik let.

Soud má tedy za to, že je nadále vázán usnesením ze dne 22. 9. 2014, č. j. 45 A 45/2014-28, proto žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a námitku podjatosti odmítl pro překážku věci rozhodnuté ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (výrok I.). Protože žalobce v poskytnuté lhůtě ani neuhradil soudní poplatek,

nezbylo než v souladu s poučením, jež se účastníkovi ve výzvě k zaplacení soudního poplatku dostalo, podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavit. Soud žalobce v situaci odmítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků opětovně k zaplacení soudního poplatku (již počtvrté v řadě) nevyzýval, neboť lze očekávat, že by to pouze vyprovokovalo opětovné podání žalobce obsahově shodné s podáním ze dne 18. 5. 2015 a v konečném důsledku by to vedlo k nekonečnému řetězení rozhodování soudu o nepřípustných podáních, aniž by bylo možné řízení skutečně ukončit (výrok II).

Výrokem III. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení, a to v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 větou první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Poslední výrok se přitom vztahuje i k řízení o části žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2014, č. j. 075134/2014/KUSK-DOP/Lac, sp. zn. SZ_075134/2014/KUSK, kterou soud odmítl již usnesením ze dne 22. 9. 2014, č. j. 45 A 45/2014-28, avšak o nákladech řízení o ní dosud nerozhodl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. června 2015

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová